

som Benelux-landene anvender deres samarbejdsorganisation, kunne have udviklet sig til et regionalt kraftfelt politisk, kulturelt og økonomisk inden for EU, men med Norges og Islands nej til EU-medlemskab i denne omgang er dette ikke et aktuelt tema i dag. Derfor har vi alligevel brug for Nordisk Råd, og derfor vil nordisk samarbejde også i fremtiden kunne spille en værdifuld rolle, hvis vi vel at mærke formår at gennemføre de ganske store ændringer, der nu er lagt op til.

På sessionen skal vi behandle den plan, som reformgruppen netop har færdigudarbejdet. Som ministeren nævnte, har ministeren og jeg været de to danske medlemmer på henholdsvis ministerrådets side og parlamentarikersiden, og jeg mener, der er grund til tilfredshed med det resultat, der foreligger, selv om det som alle politiske oplæg bærer præg af en del kompromiser.

Når det gælder det politiske indhold og den kommende struktur, er der tale om klare forbedringer og en vigtig opstramning, men jeg tror, at vi politikere skal gøre os klart, at nordisk samarbejde kun får ny energi og dynamik, hvis der er tilstrækkelig politisk vilje og visioner til stede. Vi har som danske og som nordiske partier nu en interesse i og en forpligtelse til at give det nordiske samarbejde en højere prioritet, og vi skal gøre det i erkendelsen af, at vi har nogle fælles nordiske værdier inden for kultur, uddannelse, forskning og miljø, som vi skal styrke og udbygge. Til gengæld skal vi turde sige fra og kaste opgaver fra os, som enten må løses nationalt, i en EU-sammenhæng eller slet ikke.

Nordisk samarbejde spreder sig i dag over alt for mange områder, alt for mange institutioner og projekter, som får penge efter alt for megen automatik. Derfor er jeg tilfreds med den gennemgang af institutionerne, som der nu er lagt op til.

Der er for mig ingen tvivl om, at det nordiske budget i de kommende år næppe bliver udvidet. Vi skal altså prioritere inden for de ca. 700 mio. kr. eller mindre, der er til rådighed. Derfor er det vigtigt at sats på områder, der virkelig betyder noget for den enkelte borger i Norden og for vores virksomheder. Hvad Norden gør i fællesskab, skal den gøre flot og stort. Det vil kræve en benhård politisk vilje til at skære og til at stå imod den hærske af lobbyister og interessenter, som vil melde sig, når budgettet går for nær, men det er opgaven, hvis det samarbej-

de, vi ønsker, skal bevare sin lue og sin dynamik. Vi må arbejde efter en struktur, hvor vi bruger langt færre kræfter på at være sagsbehandlende og flere på at tale politik og indflydelse på nordiske synspunkter på den europæiske dagsorden.

Det er vigtigt, at vi gør os klart, at Nordisk Råd aldrig kan blive en formel del af EU-beslutningsprocessen, men Nordisk Råd har en betydning før og efter EU's beslutninger. Først og fremmest er det vigtigt, at vi gør samarbejdet nærværende for folk i Norden.

Jeg er glad for, at de tre hovedopgaver for Nordisk Råd, som jeg også selv skitserede i en tale i Island i december, nu er blevet en slags fælles gods i vores rapport, nemlig det fællesnordiske, EU-plattformen og forholdet til nær-områderne.

Jeg er ikke i tvivl om, at Norden i forhold til de baltiske stater og Barentsregionen har en helt særlig opgave. Vi har i Baltikum opgaver og forpligtelser, som andre lande ikke på samme gode måde kan løse, med at udvikle demokratiet og med at fremme social, økonomisk og miljømæssig udvikling. Her kan vi gå ind og gøre en indsats, som ikke alene er værdsat, men som også kan give de store resultater, og som ikke skaber politiske konflikter i området, på samme måde som hvis andre lande valgte en tilsvarende aktiv rolle. Derfor er det vigtigt, at denne del bliver en formel del af det nordiske samarbejde, og at den får en særlig høj prioritet i de kommende år.

Med andre ord er der lagt op til en spændende session, hvor det bliver afgjort, om nordisk samarbejde med udbytte og indhold kan bære os ind i en ny tidsalder og møde nye udfordringer. I den konservative gruppe håber vi, at det bliver resultatet, og vi vil aktivt arbejde herfor.

Anni Svanholt (SF):

Jeg vil også gerne sige tak til ministeren for en god og grundig tale om det vigtige emne: Det nordiske samarbejde.

Arbejdet i Nordisk Råd har i den korte tid, jeg har deltaget, været meget præget af debatten om de nordiske landes eventuelle medlemskab af EU og konsekvenserne af det, og højdepunktet i denne debat om Norden og EU blev jo uægtelig sessionen i Tromsø, hvor Finland og Sverige lige havde valgt at blive medlemmer af EU og Norge netop stod foran folkeafstemningen.

Sessionen besluttede at nedsætte en arbejdsgruppe af både parlamentarikere og ministre, der skulle komme med oplæg til det fremtidige